

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Městský soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 4. ledna 2017 v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jana Kareše a soudců JUDr. Jaroslava Cihláře a JUDr. Miroslavy Strakové odvolání státního zástupce Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 2, v neprospěch obžalovaného T. R. nar. a odvolání obžalovaného T. R. nar., podaná proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 3. října 2016, sp.zn. 4T 119/2016, a rozhodl **t a k t o** :

Podle § 258 odst. 1 písm.e), odst. 2 tr. řádu se napadený rozsudek zrušuje toliko ve výroku o trestu a podle § 259 odst. 3 písm.b) tr. řádu se při nezměněném výroku o vině znovu rozhoduje tak, že obžalovaný se odsuzuje podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání jednoho roku, pro jehož výkon se podle § 56 odst. 2 písm.c) tr. zákoníku zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 256 tr. řádu se odvolání obžalovaného zamítá.

Odůvodnění:

Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 3.10.2016, sp.zn. 4T 119/2016, byl obžalovaný T. R. uznán vinným jednak přečinem ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku, jednak přečinem výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku, kterých se podle skutkových zjištění tohoto rozsudku dopustil tím, že dne 17.9.2015 kolem 02:30 hod. v Praze 2, na náplavce Rašínova nábřeží, před barem Bajkazyl, přistoupil k nar. , který zde sbíral vratné láhve, řekl mu, aby se sebral a vypadnul, přičemž po dotazu, co je zač, tohoto uchopil rukou pod krkem, v důsledku čehož oba upadli na zem, kde ho bouchl tzv. „hlavičkou“ na nos a několikrát ho udeřil pěstí do obličeje, čímž mu způsobil rozsáhlejší pohmoždění hlavy a obličeje s krevními výrony do podkoží obou víček pravého oka s krevním výronem pod spojivku, pohmoždění nosu a pravého ušního boltce s oděrkami, tržnou ránu měkkých pokrývek lebních na zlomeninu části očné s výhřezem měkkých tkání očné do etmoidálních sklípků, kdy od 17.9.2015 do 22.9.2015 byl hospitalizován na neurologické klinice a doba hojení a omezení v obvyklém způsobu života způsobených poranění bývá asi deset dní.

Za to byl obžalovanému T. R. uložen podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku úhrnný trest odnětí svobody v trvání dvanácti měsíců, jehož výkon byl podle § 81 odst. 1, § 84 a § 85 tr. zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání třiceti šesti měsíců za současného vyslovení dohledu.

Citovaný rozsudek nenabyl právní moci, protože v zákonné lhůtě proti němu podali odvolání jak státní zástupce Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 2, v neprospěch obžalovaného, tak i obžalovaný T. R. prostřednictvím svého obhájce.

Odvolání podané státním zástupcem směřuje pouze proti výroku o trestu. Odvolatel vytýká napadenému rozsudku v této části nepřiměřeně mírné rozhodnutí, protože se domnívá, že v případě obžalovaného nejsou splněny podmínky pro uložení trestu odnětí svobody, s podmíněným odkladem za současného vyslovení dohledu. Odvolatel má za to, že obžalovanému, který má dvanáct záznamů v opisu rejstříku trestů a jehož jednání, které je předmětem tohoto přezkumného řízení, spočívalo v brutálním fyzickém napadení oběti, přičemž obžalovaný se skutku dopustil ve zkušební lhůtě podmíněného odsouzení pro obdobné jednání, je třeba v zájmu individuální a generální prevence uložit již trest represivnějšího rázu. Závěrem odvolatel navrhl, aby Městský soud v Praze zrušil výrok o trestu z rozsudku Obvodního soudu pro

Prahu 2 a aby obžalovanému uložil trest odnětí svobody v trvání dvanácti měsíců nepodmíněně se zařazením do příslušného typu věznice.

V odvolání, koncipovaném jeho obhájcem, obžalovaný T. [REDAKCE] R. [REDAKCE] zopakoval své tvrzení, které uplatnil již v předchozích stádiích trestního stíhání a to, že to byl on, který byl napaden [REDAKCE] a pokud mu způsobil zranění, bylo to proto, že oné noci jednal v sebeobraně. Vzhledem k tomu, že nedošlo k zajištění důležitých stop na místě činu a to konkrétně rozbitých lahví a dále s odkazem na to, že policie neohledala místo činu, je jasné, že jediné důkazy, které existují, jsou takové, které ho usvědčují z toho, že útok vedl on. Takový stav je ale nepřijatelný a soud by měl při takovémto nedostatku důkazů vycházet ze zásady *in dubio pro reo*. Tzn., že v případě neodstranitelných pochybností o jeho vině měl soud rozhodnout v jeho prospěch. Protože nesouhlasí s výrokem o vině, nesouhlasí ani s výrokem o trestu. Závěrem obžalovaný navrhl, aby Městský soud v Praze podle § 258 odst. 1 písm.b) , c) tr. řádu zrušil napadený rozsudek v celém rozsahu a jeho obžaloby podle § 226 písm.a) tr. řádu zprostil, případně, aby věc podle § 259 odst. 1 tr. řádu vrátil Obvodnímu soudu pro Prahu 2.

Městský soud v Praze z podnětu podaných odvolání přezkoumal podle § 254 odst. 1 tr. řádu zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, proti nimž byla podána odvolání, jakož i správnost postupu řízení, které jim předcházelo a to z hlediska vytýkaných vad. Poté dospěl k následujícím závěrům.

Pokud jde o postup dosavadního řízení, nedošlo v něm k žádným nedostatkům či pochybením, neboť v přípravném řízení i v řízení před soudem I.stupně byla respektována všechna ustanovení trestního řádu, která přicházela v úvahu. Právo obžalovaného na obhajobu bylo plně zachováno. Obvodní soud pro Prahu 2 jako soud I.stupně provedl dokazování náležitým způsobem a v potřebném rozsahu, provedené důkazy vyhodnotil v souladu se zákonem, proto správně zjistil skutkový stav v rozsahu potřebném pro své rozhodnutí.

V průběhu veřejného zasedání provedl odvolací soud postupem podle § 213 odst. 1 tr. řádu důkaz spisem Okresního soudu Olomouc, sp.zn. [REDAKCE], z něhož se podává rozsudek tohoto soudu ze dne 18.11.2003, sp.zn. [REDAKCE] v právní moci téhož dne, jímž byl obžalovaný T. [REDAKCE] R. [REDAKCE] shledán vinným ze spáchání trestného činu výtržnictví podle § 202 odst. 1 tr. zákona a trestného činu ublížení na zdraví podle § 221 odst. 1 tr. zákona, kterých se dopustil tím, že dne 31.3.2002 v Olomouci napadl poškozeného

██████████ a to tak, že ho bezdůvodně, nejméně třikrát, ušáhl do obličeje, čímž mu způsobil zlomeninu nosní kosti, pohmoždění měkkých tkání nosu a neurčené pohmožděnině obličeje s dobou léčení nejméně tři týdnů. Ze spisu Okresního soudu Kutná Hora, sp.zn. ██████████ se podává trestní příkaz tohoto soudu ze dne 30.7.2012, sp.zn. ██████████ v právní moci dne 20.9.2012, jímž byl obžalovaný T██████ R██████ shledán vinným ze spáchání přečinu ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku, kterého se dopustil dne 14.5.2012 mezi obcemi Kamenné Mosty a Hostovlice tím, že fyzicky napadl poškozeného ██████████ a to tak, že ho povalil na zem a šlápl mu na pravou nohu, čímž mu způsobil zlomeninu člunkové kosti pravého zápěstí a zhmožděninu pravého nártu a hlezna pravé dolní končetiny. Ze spisu Okresního soudu v Chrudimi se podává rozsudek tohoto soudu ze dne 24.11.2014, sp.zn. ██████████ v právní moci téhož dne, jímž byl obžalovaný T██████ R██████ shledán vinným ze spáchání zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm.d) tr. zákoníku, kterého se, stručně řečeno, dopustil tím, že v období nejméně od začátku roku 2013 včetně do 9.5.2014 se vzrůstající četností a intenzitou, fyzicky a psychicky týral svou družku ██████████ ██████████ tak, že jí opakovaně fyzicky napadal převážně údery otevřenou dlaní do obličeje, strkáním a stiskáváním paží jí způsoboval nejméně hematomy na pažích a nejméně v jednom případě i na stehně, přičemž po jmenované vyžadoval, aby bezmyšlenkovitě a bez slovního odporu plnila jeho pokyny a příkazy, opakovaně fyzicky napadal syna jmenované, ██████████ přičemž jeho jednání vyvrcholilo dne 9.5.2014 tím, že ██████████ udeřil otevřenou dlaní takovou silou, až spadla na zem. Za toto jednání byl obžalovanému uložen podle § 199 odst. 2 tr. zákoníku trest odnětí svobody v trvání tří let, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání čtyř let, tj. do 24.11.2018.

U veřejného zasedání byl, na základě žádosti odvolatele, vyslechnut svědek ██████████ fotograf, který se k osobě obžalovaného vyjádřil tak, že jej zná přibližně rok, často chodí na náplavku. Tehdy si začal všimnout, že obžalovaný chodí pomáhat do různých podniků na náplavce, např. zde uklízí láhve a židle. Poté se objevil i na lodi, galerii, kde svědek pracuje, zde obžalovaný začal uklízet, mýt podlahu, tedy dělal činnosti, do kterých se většinou personálu nechce. Dle názoru svědka je obžalovaný R██████ kreativní člověk, všemohl, který dokáže cokoliv opravit, nikdy si nevšiml, že by měl nějaké spory, spíše se snaží zabránit konfliktům.

K námitkám odvolání obžalovaného T██████ R██████ je třeba uvést, že ze spáchání skutku, který je mu kladen za vinu, je spolehlivě usvědčován věrohodnou výpovědí poškozeného ██████████ kdy nebylo prokázáno, že by

poškozený lhal nebo si cokoli vymýšlel. Jeho výpověď odpovídá závěrům znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství s tím, že jeho poranění mohla vzniknout opakovanými údery pěstí na krajinu pravého oka a pádem na zem, tedy tak, jak útok obžalovaného popisuje poškozený. Odvolací soud při znalosti důkazní situace nemá důvod zpochybňovat závěr nalézacího soudu, že konflikt byl vyvolán jen tím, že poškozený [REDACTED], který se obžalovanému nelíbil, si dovolil vstoupit na území, které jako své vlastní si uzurpoval obžalovaný. Proto obhajobu obžalovaného, prezentovanou v jeho výpovědi a to, že jednal v rámci nutné obrany, když se bránil poškozenému, který, když uklízel odpadky, jak uvedl odvolatel v přípravném řízení, či když spal na lavičce, jak uvedl u hlavního líčení, se mu začal hrabat v osobních věcech, je nepřijatelná. Obžalovaný vypověděl, že jakýmsi způsobem chytil poškozeného za ruku a přehodil jej, nicméně zranění poškozeného [REDACTED], dle závěru znaleckého posudku, na jeho obličeji vznikla tak, jak popisuje poškozený, tj. opakovanými údery pěstí na krajinu pravého oka, verze podaná obžalovaným je silně nevěrohodná. Nebyly zjištěny žádné okolnosti, které by svědčily o agresivitě poškozeného, který ostatně ani nemá žádný záznam v opisu rejstříku trestů, což však není možné tvrdit o osobě obžalovaného, který se v minulosti opakovaně dopustil násilného jednání, kdy poškozeným způsobil závažná poranění tak, jak to vyplývá z trestních spisů provedených jako důkaz u veřejného zasedání v rámci tohoto přezkumného řízení. Lze proto uzavřít, že nyní přezkoumávané jednání zcela odpovídá též i profilu obžalovaného a způsobu jeho života, a i když svědek [REDACTED], známý obžalovaného, ve své výpovědi potvrzoval kreativitu odvolatele, odvolací soud o nenásilnické povaze T [REDACTED] R [REDACTED] svou výpovědí nepřesvědčil.

Z podnětu podaných odvolání odvolací soud přezkoumal rovněž výrok o trestu, přičemž shledal námítky státního zástupce uplatněné v podaném odvolání jako zcela důvodné, námítky obžalovaného jako nedůvodné. Proto návrhu státního zástupce na zrušení tohoto výroku vyhověl, přičemž učinil tak v souladu s ust. § 258 odst. 1 písm.e) tr. řádu, neboť výrok o trestu lze zrušit pouze za situace, když odvolací soud dospěje k závěru, že uložený trest je nepřiměřený. Nutno uvést, že soud I.stupně při svých úvahách nad uložením druhu a výši úhrnného trestu, vzhledem ke zjištění k osobě obžalovaného, nepostupoval v souladu se zásadou individualizace trestu a poněkud přecenil možnosti nápravy obžalovaného. Zcela správně poukázal státní zástupce ve svém odvolání na to, že obžalovaný se nyní posuzované trestné činnosti dopustil ve zkušební době podmíněného odsouzení ze shora citovaného rozsudku Okresního soudu v Chrudimi ze dne 24.11.2014, sp.zn. [REDACTED]. V této souvislosti nelze přehlédnout, že obžalovaný má aktuálně 12 záznamů

v opisu rejstříku trestů, opakovaně byl ve výkonu trestu odnětí svobody, což však pro jeho nápravu nemělo patřičný výchovný vliv. Výraznou přitěžující okolností je konkrétní následek, který způsobil svým protiprávním jednáním poškozenému a to nejen rozsahem zranění a délkou léčby, ale zejména tím, že svým brutálním atakem způsobil dopady do duševní sféry oběti, neboť po vyhojení ran byl [REDAKCE] nucen vyhledat psychiatra, neboť začal mít deprese a problémy; jak poškozený vypověděl, když jde sám po ulici, bojí se. Obžalovanému rovněž přitěžuje to, že svým jednáním naplnil skutkové podstaty dvou úmyslných trestných činů. Nelze tedy než uzavřít, že obžalovaný nerespektoval výchovný trest uložený mu Okresním soudem v Chrudimi, přičemž jeho sklony k páčání zejména násilné trestné činnosti jsou natolik výrazné a nebezpečné, že bylo nutné i k naplnění ochranné funkce trestu (ochrany společnosti) přistoupit k uložení již nepodmíněného trestu odnětí svobody, za splnění podmínek ust. § 55 odst. 2 tr. zákoníku. Ze všech uvedených důvodů proto odvolací soud z podnětu odvolání státního zástupce napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm.e), odst. 2 tr. řádu zrušil v celém výroku o trestu a sám za splnění podmínek uvedených v § 259 odst. 3 písm.b) tr. řádu, při nezměněném výroku o vině, tomuto obžalovanému, v rámci zákonné trestní sazby ze sbíhajících se nejpřísněji trestné, tedy podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku, uložil trest odnětí svobody v trvání jednoho roku, jako trest úhrnný podle § 43 odst. 1 tr. zákoníku. Odvolací soud tak učinil poté, co určil konkrétní stupeň společenské škodlivosti jednání obžalovaného a v návaznosti na to ve svých závěrech zhodnotil vše i z pohledu ust. § 37 - § 42 tr. zákoníku. Takto nově uložený trest odnětí svobody a způsob jeho výkonu u tohoto obžalovaného, podle názoru odvolacího soudu, nyní již dostatečně vystihuje míru společenské škodlivosti jeho jednání a lépe splňuje kritéria pro ukládání trestů vymezená v trestním zákoníku. Pro výkon uloženého trestu byl pak v souladu s ust. § 56 odst.2 písm.c) tr.řádu pachatel zařazen do věznice s ostrahou, protože do tohoto typu věznice dle kritérií uvedených ve shora citovaném zákonném ustanovení standardně patří, není důvod k nestandardnímu zařazení do mírnějšího či přísnějšího typu věznice dle § 56 odst. 3 tr.ř. Jelikož odvolání obžalovaného nebylo shledáno důvodným, bylo podle § 256 tr.řádu zamítnuto.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **není** další řádný opravný prostředek přípustný. Tento rozsudek není možno napadnout odvoláním, lze však proti němu podat ve lhůtě 2 měsíců od jeho doručení dovolání prostřednictvím soudu, který ve věci rozhodoval v prvním stupni (§ 265e tr. ř.). O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud (§ 265c tr. ř.). Právo podat dovolání přísluší

Nejvyššímu státnímu zástupci na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného, a dále obviněnému pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr. ř.). Obviněný tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce (§ 265d odst. 2 tr. ř.). V dovolání musí vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr. ř.) být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů dovolatel napadá a čeho se domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) – l) nebo § 265b odst. 2 tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

V Praze dne 4. ledna 2017

Mgr. Jan Kareš, v.r.
předseda senátu

vypracovala: JUDr. Miroslava Straková

Za správnost vyhotovení:
Pavla Vacková